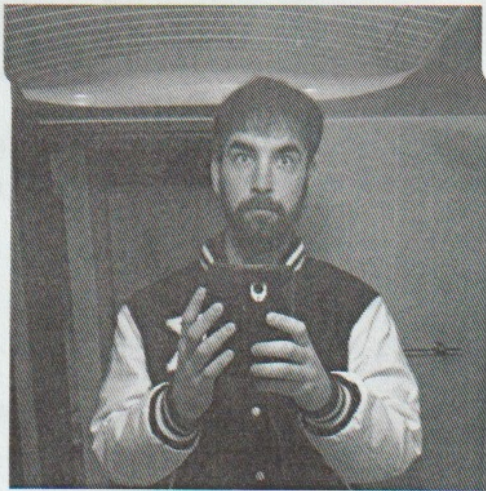

fabrika final
#WP61
Redakce Wolkráče

Úvodník

Celý týden jste mohli číst o utrpení jedné malé redakce. To nic nebylo. „Přineste mi kafe, přineste mi kafe!“ křičím. ... Nikdo se neozývá. Jsem sám. V ateliéru. V celé budově. Jediný Čech v okruhu pěti set kilometrů. Venku cvičí Korejci a já sázím do Prostějova.

Budík mi v šest ráno zařval: „Good morning!“ To překvapilo spolubydlícího vracejícího se zrovna z párty. Nemám sílu to každé ráno vysvětlovat. Kdo jsem a kam jdu. Každé ráno. Vyhýbám se zvratkům na chodbě. Pokud vám někdo bude tvrdit, že Francouzi jsou kulturní národ – nevěřte mu. Nejsou. Spokojeně se svým batůžkem jdu do ateliéru přes probouzející se kampus. Důchodci už venku hrají všechny sporty, co znám. Pobíhají. Protahují se. A já jdu vstříc svému poslání! Dělat humor a přečíst si fňukání redaktorů, že už je pozdě večer a že se jim chce spinkat.

PS: Ve věci revoluce – příští měsíc se vracím do Čech a vezmu věci opět pevně do svých rukou.

-mák-

Citát pro dnešní den

Jak být pět století v lihu

Rok 1518 nebyl by přelomový téměř ničím, nebýt vzniku Palírny U Zeleného stromu. Prostějov tehdy odbržel od Viléma z Pernštejna právo várečné výsady a letos tomu bude 500 let kdy započala výroba v dnes již nejstrašším Evropském lihovarnickém podniku.

Jelikož jsem unavený a nevím, co dále psát, vezmu to v bodech:

1518 – Právo várečné získává jedenatřicet majitelů domů, jedním z nich je vlastník domu U Zeleného stromu Hajný Jež ze Seloutek. Vaří především pivo.

1591 – Nastupuje pekař Pavel Zoubek, tvoří tu nejkvalitnější pálenku v širém kraji

1618 – Po sto letech fungování palírna málem zaniká vlivem třicetileté války.

1697 – V Prostějově vypuká rozsáhlý požár, který zničí téměř polovinu města. Dům U Zeleného stromu zůstává jako zázrakem neponičen

1847 – Likérku kupuje nový majitel Jakub Vojáček. Rakousko-Uhersko výrobě nepřeje a vlastenecky smýšlející majitel se stává monarchii trnem v oku

1939 – Začátek druhé světové války paradoxně znamená obrovský rozkvět pro palírnu. Firma se zdvojnásobila i díky produkci nealkoholických nápojů a dodávek na frontu.

1948 – Dochází ke znárodnění palírny

1992 – Je podnik privatizován. V té době vyrábí 60 druhů lihovin.

2017 – Palírna se vrací ke svému původnímu názvu "Palírna U Zeleného stromu a. s."

2018 – Společnost zůstává i po 500letech v rukou českých majitelů, vyváží do celého světa a rozšiřuje výrobu.

-vím-

Kam dál?

Jitka va
poš

Šipka uká
tlačítko S
Ozve se k
myši. Od
V jihokor
Daegu, v
architekt
místní ur
sedí Mar
mu skonč
doba. Je
10:59 m
Náš deta
grafik, re
hlava por
celý den
Pracoval
rána. Běh
článků a
si 2x zaš

Je 3:59 a
v Olomou
upozorně
1 nový er
Zaměstna
tiskárny s
do počíta
s názvem
WP_5". „
snad nen
vyvrátí o
dokumen
28 stran.
trvat, než
výtiskne
Šipka na
TISK. Ozv
myši. Tisk
zavřel a z
jednotliv
zpravodaj
odešel ko
dvorek. M
dvě hodin

„Odeslán
Messenge
04:03. V a
v Prostěj
se zrovna
redakční
kulihrášk
na spaní:
dopijí na
značky Ga
a dává pos
nepolíř. V
že si zapo
v redakci
pak si vzp
že už vlast
nikoho vic
Káča s M
věnují hyg
jsou vtipn
tomu, že
měl uzáve
hodinou. I
do ruky m
odepisuju
do Korey:
Kolik mám

Je sobota
a před Du
zastavuje
z tiskárny.
to byl adre
ale nakone
250 zprave
místě. Vča
Wolkrova
si listují, re
spí, Martin
odpolední
Walker od
v pokoji. A
jsme ve sp

-jita-

Co se řešilo

na rozboru recitátorů 2. a 3. kategorie

Rozbor recitátorů 2. kategorie

Poslední letošní posezení nad texty, které jsme vyslechli v dopoledních hodinách v prostorách DUHY. Opět v zámecké kavárně. Zbývá nám poslední skupina z velice početné druhé kategorie, plynule se dostaneme k recitátorům z kategorie třetí. Hlasitost kolísá, kavárenský šum se vkrádá do diskuse a ztěžuje slyšitelnost. Nevadí. Nás rozhodně nerozhodí.

Kateřina Prášilová (Lang/Keprt: Uzly)

Vladka: Text v tomto podání je velice zřetelný. Hra s jazykem, situací. Neměla potřebu to rozklíčovat. Velice příjemný výkon, obdivuhodné zvládnutí tak složitého textu.

Aleš: „Vy se tak poctivě snažíte, myslíte na diváka, jste upjatá i v oblečení, didaktickým vysvětlování. Nevím, jestli má někdo šanci držet tu hru a vyhrát ji, myslím, že to není důležité. Směřujete to k pointě, která je přesně udělaná posledním veršem. Člověk to vzdá a topí se, ale ten postup vámi zvolený je perfektní a když se někdo utopí, tak se začne bavit tou zábavností členění a opakování a ve výsledku skončí u té výborné pointy.“ Soustředěný, vypracovaný, narežirovaný. Práce s gestem.

Jiřina: Soustředěnost a pravdivost projevu. „Šla jste si přesně za tím, co chcete říct a nesmírně mě to bavilo.“

Eliška Martincová (Ching/Andrš: Šest způsobů pojídání melounu)

Jiřina: Proč tento výběr textu? „Nevím, co jste mi tím chtěla říct, měla jsem pocit, že mě o něčem informujete bez vztahu k tomu textu.“ Chyběl kód k porozumění.

Radim: Nevěděl jsem, co vaše tvář vyjadřuje.

Tomáš Čapek (Václav Šindelář: Básně)

Aleš: Velmi sympatický výkon, energie. Kámen úrazu je slampoetry. Slammer pracuje jinak, a kdyby svůj text vzal znovu do interpretace, ztratí 50 %. Dávat si pozor na vyslovování L. Zpřesnit rytmus.

Petr Veselka (Henry/Jindrová-Špillarová: Paměti žlutého psa)

Radim: Co je hlavní téma úryvku? Přišlo to jako exploze k něčemu zajímavějšímu. Vývoj vnitřního života psa, který je vázaný na paničku. Manžel je zajímavější postava. Vztah ženy a muže, postavit to na tom? Úryvek končí, když se dostáváme k tomu, co by se dalo rozvinout. Oblečení interpreta se bije s textem, který

říká. Kouskování pasáží, nespojené miniúseky. Vladka: Vynechal jeden zajímavý škrť, tím pádem zmizela jedna rovina textu, zůstal pouze příběh o psu. Aleš: Zajímavější pro interpretaci je vztah muže a ženy, mezi kterými je pes. Ne příběh psa samotný.

Andrea Cikánová (Zusak/Penkala: Zlodějka knih – Za kolejistěm)

Jiřina: Neorientovala se v tom, co jí chce interpretka vyprávět. Kdo je kdo? O co jde? Kdo je ta Smrt? Vypadl kus příběhu, rozkouskované. Téma? V textu není dostatek prostoru pro sdělení.

Radim: „Slyšel jsem v Praze a moc se mi to líbilo. Tady se vám to vůbec nepovedlo, rozpadlo se to. Nefungovalo to zvláštní napětí, které jste v tom předtím měla.“
Vítek: Smrt nebyla živá, byla to obecná bílá mlha.

Barbora Wortnerová (Örkény/Valentová: Relativita strachu)

Vítek: Jsou tam zaměněné mouchy. Líbila se celková atmosféra, detektivka, napětí. Nesekat, více vázat a vyprávět.

Aleš: Dovede si představit větší grotesku, víc přiblížit velké nebezpečí lva. Větší náboj. Jinak spokojenost, zvládla to moc pěkně.

Rozbor recitátorů 3. kategorie

Denisa Švandová (Dahl/Müller: Skopové na porážku)

Jiřina: V expozici krásně nastolený obraz těhotné ženy čekající na manžela. Byla nesnesitelná. Do půlky bavilo, pak změna žánru, zmizela nadsázka, vzniklo psychologické drama. Škoda, že to nezůstalo v rovině vypravěče. Zajímá postoj interpretky, její názor na situaci. Krásně vypočítané jednotlivé situace, bere si čas na pointu. Divadelní prostředky byly zbytečné. Vítek: Hezký boj s tragičnem skrze komiku.

Aleš: Překvapivý výběr, bavilo. Ukázala své komické polohy, vypravěčský talent.

František Barták (neznámý: Šla nanyňka do zelí)

Aleš: Je to super. Výborný nápad. Vypustit Villona a Majakovského a soustředit se jen na českou provenienci? Názor od názoru. Bylo by fajn všechny rozezpívat.

Vítek: Odhalil formu a to ho mrzelo. Jinak skvělé!

Jiřina: Přišlo jí líto, že nepracoval dále s písničkou ze začátku. Nepodařilo se vytvořit důvěrný vztah s publikem. Zarazila stylizace Vrchlického.

Jonáš Špaček (Novotný: Spodní ret)

Radim: Interpretovi sedí poetika textu. Prvky absurdity, provokace. Zajímavý text, ale nijak výjimečný. Práce s pohybem. Oceňuje obraz toho zvláštního

šilenství.

Aleš: „Baví mě lehkost, se kterou přistupuješ k veršům, hraničíš s nečinností na jevišti. To je velmi silné.“

Vítek: „Ztělesnil jsi to prázdno, tu nicotu. A úplně obyčejně.“

Hana Patrasová (Mrožek/ Bartoš: Fakt)

Vlad'ka: Bylo to vtipné, fungovalo to jako dialog, fungovalo to mimicky. Text měl dva konce a ten úplný trochu ujel, nebyl prostor jej od prvního vystavět.

Aleš: Nedochází k temporytmickým změnám. Nevýbudovaný závěr, z té plastelíny už se není kam dostat. Muselo by se stát něco silného, aby to přebylo ten vrchol.

Jiřina: Nefunguje tam ta druhá postava. Rozkošatělo by se to, kdyby si za něj odpovídala.

Vítek: Viděl monolog ženy a ne dialog dvou postav, to bylo zásadní.

Josef Káninský (Bass: Klapzubova jedenáctka, XV. Kapitola)

Vítek: Proč kostým a mikrofon? Zbytečná věc, která tomu ubrala. Vytvořil ho skvěle hlasově, v tempu, to úplně stačí. Přišlo to jako divadlo, ztvárňování i vzhledem k energii. Zbytečně naddimenzované prostředky.

Jiřina: Herecký výstup, ale nebylo tam sdělení.

Martina Dobiášová (Rasmussen/Viola a Zdeněk Lyčkoví: Grónské mýty a pověsti (Matka moře))

Radim: Má rád tento typ textů. Pro lidi, kteří nechtou tento žánr, by to chtělo zpřesnit, co je hlavní téma, o co nejvíc jde. Je to velmi komplikované. Začíná to zajímavou performancí. Posluchači nemají čas k tomu přistupovat intelektuálně, je třeba zvolit jiný klíč.

Aleš: Nedal to dohromady. Odnáší si z toho prvky, které byly užité jako vedlejší – plast, jak je s ním nakládáno, rytmičnost. Divák s tím jde, ale neví nic o příběhu. Textová stránka je náročná.

Vlad'ka: Četla spoustu významů, líbila se střední transová pasáž s bubínkem.

Jiřina: Dva paralelní plány, které jdou vedle sebe, ale neprotnou se.

Eva Venclíková (Holub: Nemocný slabikář)

Jiřina: Byl tam jasný, přesvědčivý postoj.

Radim: Velice čisté. Zajímavé, jak spojila první čtyři verše do jednoho. Dál byly dodržovány velmi poctivě, figl, klíč k interpretaci. Báł se, že zničí Holubův styl, ale interpretka ho velmi přesně dodržela.

Jiřina: Velice aktuální.

Terezie Jelínková (Junová: Gerda)

Vítek: Kdo je tvůj Káj, Gerdo? Problém s tím, že neviděl do interpretky. Co má pod tím, co ji žere. Bylo to málo, proplynulo to bez vnitřního náboje, vysyčelo.

Jiřina: Snovost textu je přitažlivá, ale za některými verši nebyl vidět vůbec žádný obraz.

Radim: Spojil si to s člověkem, který je Terce drahý. Druhá část byla velice pěkná, čistá. První dvě strofy ho nenechaly užít si to od začátku do konce, neporadil si s nimi.

Vlad'ka: Text je tak krátký, že vyžaduje divákovu maximální účast. Když mu ji člověk věnuje, tak než se k tomu dobere, skončí.

Aleš: Vyžaduje to větší emočnost, jít do krajností, věci přesně pojmenovávat. Troufnout si a jít do toho úplně naplno, riskovat. Variovat emoce.

Eva Hadravová (Butler/Skala, Horáková, Stehlíková: Oddělení)

Radim: Moc se líbila německá hraběnka, která vychází nejlíp. Druhá žena se té první podobala, a přitom je to úplně jiný typ. Možná přidat na tragičnosti.

Vítek: To dneska vůbec nesežral. Na začátku netušil, co to tam tvoří. Až ho tím hrozně naštvála, části se slily dohromady. Ocenil by víc přirozenosti, živočišnosti, menší kalkul.

Jiřina: Úžasně vybavená i herecky. Vytváří úžasné napětí. Velmi silná herecká poloha, někdy však vede k obecnosti a trochu zavádí někam jinam.

Aleš: Dát lidem teoretické základ v tom, co budou poslouchat. Zpřesnit základy žánru, ve kterém se bude pohybovat.

Vladimír Soldán (Wolker: Balada o námořníku (úryvek))

Vlad'ka: Diváci se mohou účastnit toho, co říká, jít s ním. Hraje sám sebe, něco vyzařuje. Přirozený pohyb na jevišti. Mělo to velkou sílu.

Jiřina: Dostatečně rozlišit přímé řeči, takhle to nebylo dostatečně jasné. „Viděla jsem za tvými očima tolik obrazů, bavilo mě se na tebe dívat.“

Aleš: Přirozenější než jindy, mělo to větší vnitřní a citovej tah, ta výpověď byla velmi přesvědčivá.

Radim: Chyběla hlasová barevnost.

Jana Machalíková (Myšková: Žena s žábou)

Vlad'ka: Od začátku krásně kontaktní, uvolněné, přirozené. Od začátku do konce s Janou člověk šel. Když diváci začali reagovat, získalo to šťávu. Co to motto? Ničemu neslouží.

Vítek: „Mně to motto nevadilo, je to diagnóza prdlé báby.“ Jana byla ženská s žábou, to bylo krásný.

Radim: Byl tam krásný kontrast v dialogu, to bylo přesný.

Jiřina: „Nevnímal jsem tu ženu jako losera, viděla jsem ji v Tobě.“ Situace do sebe krásně zapadaly. Nepřehlédla žádnou možnost.

-mon-, -kapr-

Rozhovory s recitátory

František Barták

neznámý: Šla nanyňka do zeli

Jaká byla geneze toho nápadu? Předpokládám, že text je autorský?

Není. Mě se na to vždycky ptají, jestli jsem autorem, ale je to hodně starý text a skutečně nikdo neví, kdo ho napsal. Dneska jsem o tom mluvil s Vladimírem Soldánem, který ho také zná a někdy používá. Pokud vím, tak ten text byl nalezen v pozůstalosti Jiřího Voskovce a neví se, jestli ho napsal on, nebo Václav Lacina, nebo někdo jiný. Existují i další verze toho textu, které kolují různě po internetu a já si vybral tyhle, to je takový základ.

Připomnělo mi to sbírku Párkař.

Ano, o tom jsem slyšel.

Je mezi těmi travestiemi nějaký autor, který se ti recituje nejlépe nebo je nejvýstižnější?

Postupem času jsem si tam přidával další styly, které tam původně ani nebyly, takže těžko říct. Ale mám rád toho Sovu s Březinou, tam se člověk vyblbne. A v tom Nezvalovi taky. Na *ValMezu* se jednou porota dohadovala, jestli to není přehnané a jestli tam ten Nezval nevypadá jako blbec. A argumentem jednoho porotce bylo, že přece Nezval takhle blbě psal, takže je to správně.

Vítězslav Adamec

Lenka Vychodilová: Rept

Do jaké míry se s vaším textem ztotožňujete?

Ten text je o touze a touha je vlastní mužům i ženám, takže jsem se do něj velmi vžil a velmi mě oslovil.

Jak jste na něj narazil? Já se s ním třeba nikdy nesetkala.

Koupil jsem si sbírku přímo od autorky. Většinou jsou tam různé slovní hříčky, ale pak je tam tahle báseň, která je hodně silná.

Jak jste si to dneska užil?

Dneska jsem se hodně potil.

Tak to krásně korespondovalo s prostředím masérny.

Vidíte, to mě ani nenapadlo.

Chodíte na masáž?

Jednou jsem byl na thaiský.

Bylo to příjemný?

Jojo, lezla po mně, šlapala.

Tak to mi stačí.

Eva Hadravová

Robert Olen Butler/M. Skala, L. Horáková, N. Stehlíková: Oddělení

Takhle je to kompletní text, nebo nějaký výtah?

Není kompletní. Robert Olen Butler napsal spoustu minipříběhů usekaných hlav – je tam třeba i useklá hlava draka nebo dělnice - a já si to zkompletovala podle toho, co se mi nejvíc líbilo, a zároveň tak, aby to dávalo dramaturgický oblouk. Takže ty úvodní principy, jsem zformulovala já, aby to bylo pochopitelné.

Aha, takže začátek byl autorský a ta kniha žádný úvod nemá?

Já si totiž nejsem jistá, jestli to vyšlo oficiálně v českém překladu jako knížka, protože tohle jsou překlady amatérů z překladatelské dílny na Šrámkově Sobotce. Překládalo se to tam asi před třemi lety. Já tam tehdy byla, byť ne na té dílně, jenom jsem to slyšela a zaujalo mě to.

A má opravdu každý text 240 slov?

Má, ti překladatelé se s tím strašně trápili.

-kapr- -jam-

Příprava na výkon

Kimova Raketa

Co ví Vít

한국인은 전화로 그의 손에 술을 마시고 그의 머리에는 포도주 잔과 둥근 구슬이 튀어 나와 있다. 그는 떠난다. 그는 주저했다. 그는 기회를 놓쳤으며, 그는 익사하고 있습니다. 그는 적어도 50 분 더 기다려야 할 것입니다. 나는 9 층짜리 기숙사에 세 대의 세탁기 중 하나를 넣는 중이었습니다. 몇몇 한국인은 정거장에서 거짓말을 할 때뿐만 아니라, 모든 전선에, 세탁, 세척 분말과 돈 가방을 준비했습니다. 영구적으로 고정 대부분의 기계, 그래서 적어도 하나의 기능 빈 우승하고 때로는 하루 종일 취할 수 있는 순간을 촬영합니다. 나쁜 징조는 땅에있는 모든 곳에서 세탁소 주변에 모빌 라 마와 함께 한국인을 캠핑 할 때입니다. 유일한 기회는 약점 - 중독 -을 이용하여 조기에 게임을 끝내지 않는 것입니다. 이제 우리, 유럽인. 세제 취약 노래를 불러, 우리는 과거의 일을, 빠른 실행 밖으로 던져야하고 자신의 분말, 일부 문자 버튼을 누르면 천원 (작동 무엇인지 찾기 위해 법안을)이 소지품 ... 그래서 외국인의 증오가, 나는 생각한다. 한국인들은 술zum에 대해 이야기하기 좋아합니다. 여전히. 저녁에 나는 복도를 따라 걸어와 세 사람의 그룹이 빨리 화장실에 초보자를 제거 보았다. 그리고 그것은 아니었다. 그 신입생 구토은 여전히 그가 마시고 싶었 기 때문에, 싸움을하는 데에 주로 관심을, 저장 한 방에 정의하십시오. 그러던 어느 방에 구토. 나는 그것이 개집 있다는 비명, 방에서 도망치는 사람들이 말할 수 있습니다. 그렇지 않으면 우리는 전통적으로 바닥에 누워. 땅에 요리와 지상에서 게임을했다. 매 순간 시간표. 나는 잠을 어디에서 경쟁 할 경우, 어디서, 술을 알고 있었다. 경기는 아주 재미 있었다. 최고를위한 경쟁은, 우리는 내가 그들이 매우 한국 단어를 외쳤다 때문에 우리는 승리 울고. 저녁에, 각 팀은 스케치 또는 댄스 공연을 준비했다.

Více se o mém pobytu v Koreji dozvíte na: martinkuncl.wordpress.com

-mák-

Že by -kapr- jedl hřebíky.

Že hned vzápětí přináší -mon- tác naložený jídlem, což -kapr- komentuje střídým "dopíči!"

Že po tříhodinovém snažení má -vím- napsáno celých 38 slov.

Že -jam- dostal roubík a rád musí sekát dobrotu.

Že -jita- komentuje naši společnou fotku slovy: "Jé, mysjem všichni tak unavení..."

Že jsme.

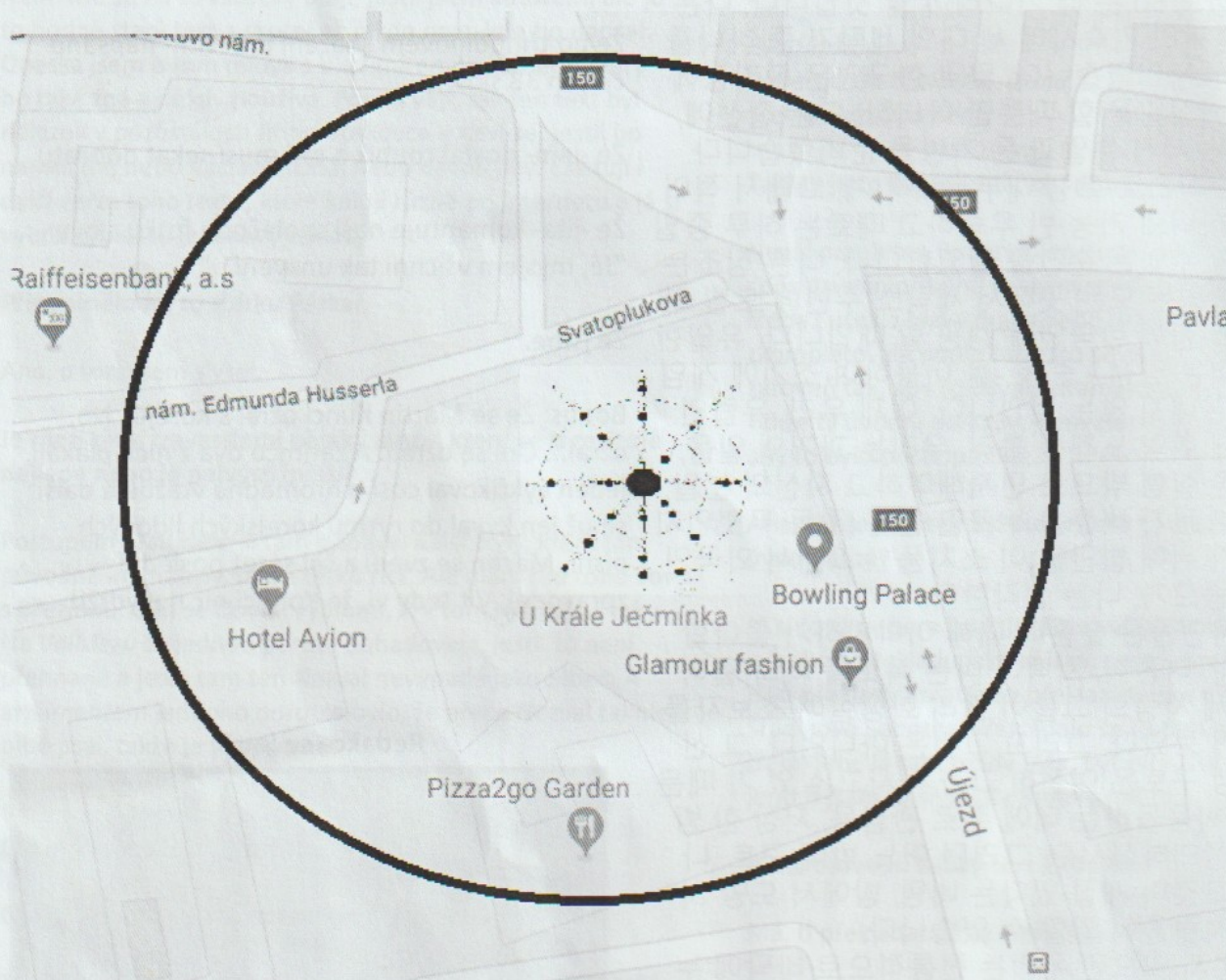
Bonus: Že se Martin Kuncl ožral s Korejci. No, ožral... Oni se ožrali. A zatímco dva z nich plakali, jeden vykřikoval cosi o hromadné vraždě a další se už jen kýval do rytmu korejských lidových písní, Martin se zvedl a šel sázet poslední zpravodaj. Vít tedy ví, že Korejci nic nevydrží!

Redakce se loučí

Soutěž

Do síně slávy se dostala Jarka, hosteska Em, Domčina a Eliška. Hra pokračuje. Pro svou odměnu si mohou přijít dle mapky. Nějaký čas po závěrečné večeři. A vy ostatní přijďte taky.

JIRKO, NEZLOB SE

Redakce 61. Wolkerova Prostějova 2018:

Jitka Hejlová -jita-; Martin Kuncl -mák-; Vít Malota -vím-; Jan Mrázek -jam-;
Monika Němečková -mon-; Kateřina Prášilová -kapr-; Bob Pacholík, Marek Gerhard -foto-
Neprošlo jazykovou korekturou.

Vydává NIPOS ARTAMA